

Nr 3/2018
Årgång 2

hÄlsoFRihet

Cochrane toppstyrt – Gøtzsche utslängd!

I Finland jagas kolloidalt silver återigen

Finsk översiktsartikel var rena skämtet

Rusta dig med tibetansk vitlökskur

**Granskning visar stora brister för
barn som får vaccibiverkningar**

Barndiabetes – ett verkligt gissel

Så blir du fri från narcissisten

Tidningen för din hälsofrihet

Bli medlem i NHF Sweden!

Medlemskap inklusive tidningen Hälsofrihet, för medlemmar som är bosatta i Sverige, kostar 220 kronor per år (du får 4 nummer). Om du bor utanför Sverige, men inom Europa, så kostar det 320 kronor per år att få tidningen.

Läs mer på hemsidan www.thenhf.se

Medlemsavgiften betalar du in på bankgiro: 299-8144 eller swish: 123 546 94 81

Om du till exempel har en klinik, ett företag eller om du är medlem i någon förening, så kan du även köpa flera tidningar av samma nummer och sälja dem vidare eller ge bort dem till vänner, kunder eller patienter.

High-5 (i Sverige): 5 nummer 4 ggr/år kostar 640 kronor.

NHF Sweden är en del av National Health Federation som är en global hälsofrihetsorganisation som vill skydda den enskildes rätt att ha tillgång till hälsosam mat, kosttillskott och alternativa terapier. Stöd oss genom att bli medlem!

Innehållsförteckning

- 3: Etablissemangen har gjort sig av med Götzsche!**
Chefredaktören Michael Zazzio skriver om försänkningarna inom det medicinska etablissemangen.

- 4: NHF Swedens sekreterare har ordet!**
Sara Boo skriver i stort och i smått om sådant som är hälsorelaterat för denna månad och med avseende på artiklarna i detta nummer.

- 5: Cochrane är toppstyrt av industrin**
Götzsche, känd för sin ärlighet, ansågs vara obekväm och slängdes därför ut från Cochrane Collaboration.

- 6-10: Enorma brister i hanterandet av vaccinskadade barn**
En stor granskning utgör grunden för att ställa krav på staten för att den ska ta ansvar för dem som drabbas.

- 11-12: Rusta dig med tibetansk vitlökskur!**
Vitlökskur får hälsan att spira med hjälp av gammal tibetansk visdom.

- 13-17: Så bli du fri från narcissisten!**
Annika Maria skriver en hjälp till självhjälpsguide för dig som har råkat ut för en narcissist.

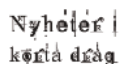
- 18-21: Ny finsk översiktsartikel om silvervatten är rena skämtet!**
Översiktsartikeln vinklar och förvränger fakta så att silver endast skulle vara onödigt och farligt samt att silver inte alls skulle ha några fördelar. En mer partisk artikel får man leta efter.

- 22-24: Journalist agerar både polis, domare och bödel!**
Yle går på betsjakt efter kolloidalt silver-entreprenörer, svartmålar dem och hänger ut dem som brottsliga i radio Yle och Yle-pressen.

- 25-27: Vår kamp i Italien har gett resultat!**
Vaccinkampen har gett resultat för de italienska skolbarnen. Senaten häver vaccinationsplikten i landet.

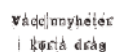
- 27: Nyheter i korta drag**
Hälsoinriktade nyheter.

- 28-29: Andrea ökar förståelsen för barndiabetes typ 1**
Andrea Reich berättar om den okunskap som florerar i samhället och hur vardagen ter sig när man har ett barn som är drabbat av diabetes typ 1.

- 30: Det går att bli frisk från många kroniska krämpor**
Ann-Katrin Backman skriver om att man kan bli frisk trots kroniska krämpor som under lång tid har gjort patienter sängliggande.

- 31: Vaccinnyheter i korta drag**
Nyheter om vacciner.

- 32: Krönikan – naturlig behandling måste lyftas fram!**
Michael Zazzio skriver i sin krönika om hur de ofarliga alternativen måste lyftas fram och användas inom den offentliga sjukvården i stället för de skadliga metoderna.

Granskning avslöjar enorma brister i hanterandet av vaccinskadade barn

Helena Kozan berättar i denna artikel om sina egna erfarenheter av vaccinations-skador och det tråk som man hamnar i som anhörig till ett vaccinskadat barn. Helena var även medförfattare i en upplysande granskning som syftade till att belysa hur svenska barn som skadas i det allmänna barnvaccinationsprogrammet, hamnar i kläm i systemet. Granskningen utgör en grund för att ställa krav på staten att ta ansvar för dem som drabbas. Helena är även en av initiativtagarna till Vaccinskadades Riksförbund som håller på att starta upp.

Familjer som följer det allmänna barnvaccinationsprogrammet och drabbas av biverkningar känner sig lurade. De informeras inte om några risker, och när deras barn trillar ihop, då blir det föräldrarnas ansvar och problem. Barn som inte tål vaccinationer utsätts från alla möjliga håll för grotesk mobbing och utanförskap. Deras symtom och mående nonchaleras till dess att barnen är så sjuka att de till och med kan vara nära att dö. Någon ersättning finns det inte heller att få för sveda, värk, död eller bestående men – eller det kanske finns, men den betalas inte ut. Familjerna lämnas ensamma åt sitt öde...

Barnvaccinationsprogrammet granskas
Missförehållandena ledde till att Grävbyrå, som jag är en del utav, gjorde en omfattande granskning av det allmänna barnvaccinationsprogrammet. Vi studerade hela systemet, tittade på hela processen och hur det såg ut runt omkring det. Den bild som framträdde var en bisarr kontrast med multinationella läkemedelsföretag på den ena sidan – med omsättningar på tusentals miljarder – och utmattade familjer på den

andra sidan. Det var familjer som var livrädda för att deras barn skulle dö eller få livslånga men. Granskningen bygger på att 1000-tals dokument från Läkemedelsverket, Finansinspektionen, Läkemedelsförsäkringen AB, Folkhälsomyndigheten, Eudravigilance, FDA med flera har gått igenom. Många och långa samtal har genomförts med de ansvariga och inblandade. Idel dunkla förhållanden har kommit fram i ljuset och det står klart att:

Staten bryter mot barnkonventionen

- Hanteringen av vaccinskadade barn bryter mot flera artiklar i FN:s barnkonvention.

Enorma brister i rättsskyddet

- Det finns inget adekvat ekonomiskt skydd för vaccinskadade barn och deras familjer. Den försäkringsform som finns via Läkemedelsförsäkringen AB fungerar inte i praktiken och skyddar multinationella läkemedelsföretag i stället för att hjälpa drabbade barn och deras familjer.

Det saknas ett nationellt kompetenscenter

- Sverige behöver ett nationellt center för vaccinskador. I dag finns det ingen sådan

enhet trots att det rör sig om tusentals drabbade barn.

Det behövs rutiner i sjukvården

- Det behövs rutiner för provtagning direkt efter skada. Väntetider i vården är ofta långa och det kan ta månader eller till och med år, innan och om, barnen kommer till en läkare med rätt kompetens.

Om biverkningar

Alla läkemedel och vacciner kan ge biverkningar. Läkemedelsverket är den instans i Sverige som har till uppgift att leta efter signaler och upptäcka biverkningar som har varit svåra att se vid kontrollerna och som görs vid framtagandet av preparaten. I februari 2018 hade Läkemedelsverket fått in 6623 rapporter, varav 9 gällde dödsfall, om sådana vacciner som ingår i det allmänna barnvaccinationsprogrammet. Läkemedelsverket uppmanar därför vårdpersonal och drabbade att anmäla misstankar om biverkningar. Läkemedelsverket följer upp svårare biverkningar och kan även kontakta den som har gjort en anmälan eller den patient som har skadats. Varje år får Läkemedelsverket in hundratals biverkningsrapporter om vacciner. Bara under det senaste året (2017) fick de in så många som 419 stycken biverkningsanmälningar för vacciner för barn. Mer än 95 % av anmälningarna kommer från vårdpersonal.

Ekonomiskt stark motpart

Vilken chans har en drabbad småbarnsfamilj mot läkemedelsjättar som årligen omsätter hundratals miljarder kronor? Vaccinerna i det allmänna vaccinationsprogrammet levereras av de tre läkemedelsjättarna GlaxoSmithKline, Sanofi, och Merck Sharp & Dohme. Globalt ligger deras respektive omsättning mellan 300-400 miljarder kronor vardera. Tillsammans omsätter de årligen 1 000 miljarder kronor.

Privat försäkringsbolag

Försäkringsformen för vaccinskadade barn hanteras av Läkemedelsförsäkringen AB, ett privat företag med 254 medlemsföretag – många med en omsättning på miljardtals kronor. Sammanlagt omsätter de tiotusentals miljarder kronor. Det leder till en berättigad fråga:

- *Hur är det möjligt att Svenska Staten förespråkar och erbjuder ett allmänt vaccinationsprogram där man vid läkemedelsskada sätter en barnfamilj i tvist med en försäkringsform som ägs av tvåhundra femtiofyra läkemedelsföretag med sammanlagda resurser på tiotusentals miljarder kronor?*

Läkemedelsförsäkringen AB:s VD har ombetts att lämna ut antalet ansökningar om ersättning, per vaccin och år, samt hur många som har beviljats ersättning, men han ville inte lämna ut denna information. Att bolaget inte behöver redovisa uppgifterna beror på att Läkemedelsförsäkringen AB saknar krav på transparens, något som krävs för trovärdighetens skull för en försäkringsform som är kopplad till det allmänna barnvaccinationsprogrammet.

Skyller på vården

Vid ett samtal med en anställd på Läkemedelsförsäkringen AB, försvarar en medarbetare försäkringen. Medarbetaren skyller på sjukvården och menar att den gör ett uselt arbete med undersökningar av vaccinskadade i det tidiga skedet, samt menar att med dessa dåliga underlag som sjukvården ger de drabbade, så kan försäkringen inte betala ut några ersättningar. Detta är en anledning som kanske delvis förklarar varför det är mindre än 1 % som får ersättning efter en vaccinskada. Det behöver införas rutiner i vården. Inga barn som har fått men för livet skall bli utan ersättning på grund av dåliga underlag.

Omvänd bevisföring

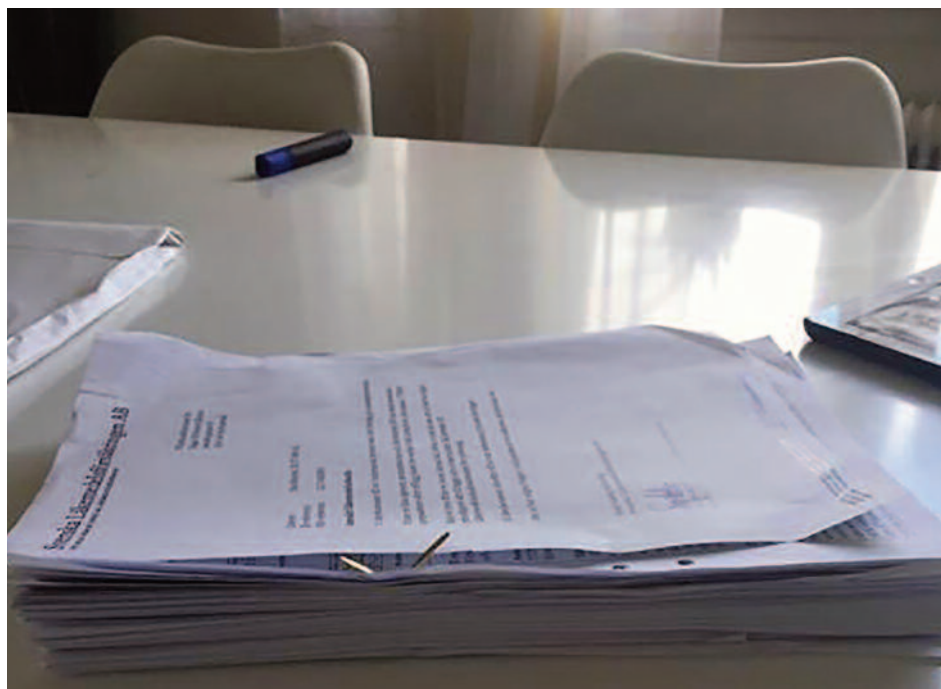
Förutom dåliga underlag så är ytterligare en orsak till att så få får ersättning att det i Sverige tillämpas omvänd bevisföring, där bevisbördan ligger hos den drabbade. Det räcker heller inte med tydligt tidssamband och att ingen annan orsak har hittats. Bevisgraden är satt till "övervägande sannolikt", vilket gör att endast extremfall kan godkännas. Svenska läkare vill inte heller bli inblandade i vaccinskador, eftersom detta kan påverka den egna avdelningens forskningsanslag.

Regeringen lyfter fram en falsk bild

På Regeringens hemsida finns Patientlagen. Det står i SOU 2004:12, del 1 att "*Läkemedelsskador som uppkommit vid förebyggande användning, t.ex. vaccinering ersätts i regel*". Detta är en uppgift som inte stämmer. Av de vaccinskador som anmäls till Läkemedelsverket får cirka 1 % ersättning av Läkemedelsförsäkringen AB.

Undangömd vaccinskadeenhet

Landstinget har en enhet för vaccinskador, men ingen verkar veta att den finns. En avtalshandläggare på Stockholms läns landsting tillfrågades om varför rutinerna var så dåliga för vaccinskador och tillfrågades även om det överhuvudtaget fanns några rutiner.

Avtalshandläggaren lovade att återkomma och efter två månader kom ett svar om att det finns en enhet på Sachsska barnsjukhuset, en enhet som tydligen har blivit mer välbesökt under de senaste åren. Frågan är dock om det bland vårdpersonalen är känt att enheten finns? Vi och de familjer som finns i vårt nätverk har träffat ett 50-tal läkare inom Stockholms läns landsting, men ingen läkare har informerat om att den enheten finns eller kan hjälpa till.

Vården sponsras av Läkemedelsföretag

När man tittar på hur pengarna flyter mellan Läkemedelsföretag och medicinska institut, så ser man till exempel att enbart Karolinska fick 12,5 miljoner kronor under år 2015, Sahlgrenska och Västra Götalandsregionen fick 5,5 miljoner kronor och Region Skåne fick 3,8 miljoner kronor. Chefen för barnsjukvården på Karolinska sitter även i sjukhusledningen, och han fick 98 640 kronor av Merck år 2016. (Källa Läkemedelsföretagens statistik, Lif.se). Vilken rimlig lojalitet kan de drabbade familjerna då förvänta sig när läkemedelsbolag medfinansierar delar av sjukvårdens verksamheter och där chefer kan få arvoden eller donationer i storleksordningen etthundratusen kronor?

Gör som i Norge!

Något som skulle förbättra de drabbades möjligheter att få ersättning – många känner inte ens till möjligheten att söka ersättning – skulle vara om systemet görs om så att anmälningar till läkemedelsverket direkt bedöms av en oberoende nämnd. Om det finns ett tydligt tidssamband mellan vaccinering och skada och ingen annan mer trolig orsak

har hittats, så skall skadan ersättas. Det borde räcka med den bevisgrad som praktiseras i Norge. Där räcker det nämligen med "viss sannolikhet" för att få ersättning. I Sverige räcker det inte med viss sannolikhet eller ens med att det är sannolikt, utan det måste vara "övervägande sannolikt", en formulering som gör att drabbade i Sverige inte har någon chans, och detta samtidigt som vårdkedjan förvärrar det genom att inte ha rutiner för hur vaccinskador skall undersökas eller dokumenteras.

Skilnader i skadestånd

I USA fick en flicka 11,5 miljoner amerikanska dollar i skadestånd för liknande skador som en svensk flicka hade. Den svenska flickan fick 0 kronor, trots att det bara var tre dagar mellan vaccininjektionen och insjuknandet samt att flickan tidigare var helt frisk men i dag är förlamad. Inga andra orsaker kunde heller hittas, men Läkemedelsförsäkringen AB skyddar sig bakom en formulering om att det måste vara "övervägande sannolikt" att vaccinet har orsakat skadan. Att bevisbördan är lagd till läkemedelsföretagens fördel, när sjukvården dessutom saknar rutiner för hur skador skall dokumenteras, är en skam för Sverige som rättsstat och ett hån mot dem som drabbas.

Statlig bevisbörda i Norge

I Norge är det lättare att få ersättning för vaccinskador. Bland annat fick en rullstolsbunden 26-årig man nyligen ersättning för MS-symtom som kom efter ett vaccin som han fick som 12-åring. För att vinna en process om vaccinskada i Norge, så räcker det med att vaccinet kan ha orsakat skadan. Om

staten tycker annorlunda, så är det upp till staten att påvisa om det finns någon annan konkret orsak som kan vara mer trolig.

Nästan ingen ersättning till skadade

Här presenteras lite siffror om Läkemedelsförsäkringen AB. Företaget redovisade år 2016 intäkter på 120 miljoner kronor, till största delen medlemsintäkter. Av dessa gick cirka 30 miljoner kronor till skadedrabbade. Resten gick till utredningar eller lades på hög. Av de 30 miljonerna som gick till ersättningar, gick cirka 10 miljoner till redan reglerade skador, där man betalar de skadade över ett antal år. Övriga 20 miljoner betalades ut till omkring 200 personer med läkemedelsskador (Läkemedelsförsäkringen vill inte ange några exakta siffror, men de har vid en kontakt berättat att de år 2016 beviljade ersättning till cirka 35 % av de 658 sökande). Detta gäller dock inte dem som har skadats av vacciner i det allmänna barnvaccinationsprogrammet. Här vill Läkemedelsförsäkringen AB inte berätta hur mycket som har betalats ut under de senaste fem åren. Företaget motiverar det med att antalet fall är så pass få att om Läkemedelsförsäkringen AB lämnade ut någon information om det, så skulle det sannolikt vara integritetskränkande. Varför ersätts så få vaccinskador i allmänna vaccinationsprogrammet trots att huvuddelen av rapporterna gäller tidigare friska barn?

En jävig läkare i läkemedelsförsäkringen

Läkemedelsförsäkringen, som har hand om läkemedelsskador, har i många fall använt sig av en medicinsk rådgivare eller så kallad "sakkunnig läkare" som vi kallar LL. Under åren 2015 och 2016 fick han enligt uppgift utbetalningar på omkring 125 000 kronor från GlaxoSmithKline, ett företag som han enligt sin jävsdeklaration har förnekat att han skulle ha någon beroendeställning till.

Drabbade familjer har på grund av jävs-situationen anmält honom till Läkemedelsförsäkringen, och de har krävt att deras fall ska omprövas med en läkare som inte är jävig, men trots bevis och ett uppenbart jävsförhållande så nekar Läkemedelsförsäkringen AB kärandena att ärendena ska omprövas. Finansinspektionen gjorde under hösten 2017 en revision av Läkemedelsförsäkringen AB. Resultatet blev en rapport som publicerades i mitten av december 2017. I rapporten ansåg Finansinspektionen att det finns behov av att ifrågasätta huruvida de medicinska bedömningarna är objektiva, enhetliga, utförda på korrekta underlag och tillräckligt väl genomförda.

Saga är ett av de barn som har dragit nitlotten i det svenska barnvaccinationsprogrammet.

Att registrera biverkningar

I Sverige redovisas biverkningar till Läkemedelsverket. Dessa redovisas i sin tur vidare till EMA (European Medicines Agency, europeiska läkemedelsmyndigheten), vars biverkningsrapporter administreras av Eudravigilance, den europeiska databasen för Läkemedel och biverkningar. Under hösten 2017 förändrades regelverket för hur biverkningar skulle rapporteras in till Eudravigilance. Detta gör att den europeiska statistiken är ofullständig. Tidigare var det bara vissa biverkningar som skulle rapporteras in, men från och med hösten 2017 skulle alla rapporter skickas in. Detta gör att det finns ett glapp i statistiken. Som exempel redovisade det svenska Läkemedelsverket i november 2017 att de hade fått in 933 anmälningar för Gardasil. Av dessa hade bara 390 stycken, cirka 40 %, rapporterats vidare till Eudravigilance. Vidare har Danmark rapporterat cirka 1 150 fall, fast det egentligen rör sig om 2 490 danska fall för Gardasil (2017-09-01).

Mässlingspaniken i Göteborg

Förra året var det massor av tidningsrubriker om mässlingen. Panik bröt ut på Sahlgrenska universitetssjukhuset och stabsläge utlystes. Enligt de siffror som Sverige hade rapporterat in till WHO rörde det sig dock bara om 30 konstaterade mässlingsfall år 2017. Samma år rapporterade Läkemedelsverket 49 fall om biverkningar från mässlingsvaccinerna Priorix och M-M-RVAXPRO. Flera av dessa hade fått mässlingen eller utslag av vaccinet och 28 stycken av barnen hade fått allvarliga tillstånd, varav ett hade ett livshotande tillstånd. I sammanhanget bör det även nämnas att mässlingsvaccinet Priorix tillverkas av GlaxoSmithKline, som sponsrade Västra Götalandsregionen med 258 000 kronor år 2015, samt med 99 000 kronor år 2016.

Merck Sharp & Dohme, som tillverkar M-M-RVAXPRO, sponsrade år 2015 Sahlgrenska universitetssjukhuset med 102 000 kronor samt Västra Götalandsregionen med ytterligare 175 000 kronor. Totalt betalade GlaxoSmithKline 277 000 kronor till Västra Götalandsregionen under år 2015. Siffrorna för 2016 har vi inte hittat.

Ingen liten snäll förening

Ibland när man läser debatten så får man intrycket att beslutsfattare och politiker verkar tro att vaccintillverkare är någon form av samhällstjänst som görs helt ideellt och som sköts av en samling professorer som brinner för folkhälsan. Möjligen kan det ha varit så i ett tidigare skede, men i dag är det stora multinationella företag med finansiella prioriteringar som verkar för att alla ska vaccineras. Om man följer börsnyheterna, så kanske man har sett att GlaxoSmithKlines verkställande direktör under förra året sparkade 40 % av företagets högsta chefer, eftersom GlaxoSmithKlines verkställande direktör inte var nöjd med deras resultat. Totalt var det 50 personer i företagets topp som fick gå.

Kränkning av FN:s barnkonvention

Dagens hantering av barn som drabbas av sjukdom på grund av biverkningar efter en vaccinering är en mindre grupp i samhället, men de har samma rättigheter som alla andra barn. Hanteringen i vården och dålig information till patienterna samt att de är rättslösa mot Läkemedelsförsäkringen AB, bryter mot artikel 2, 3, 24 och 39 i Barnkonventionen.

Artikel 2

Alla barn har samma rättigheter och lika värde. Ingen får diskrimineras

– Detta gäller även vaccinerade barn som har drabbats av biverkningar. I dag finns en stor försummelse och delvis förnekelse av dessa barn och deras historia. Barnen har även rätt till ett erkännande för sina skador samt till en professionell behandling.

Artikel 3

Barnets bästa ska alltid komma i första rummet

– Korrekt och transparent information skall distribueras inför vaccinering. Individuell bedömning av riskförhållanden bör göras av läkare inför varje vaccinationstillfälle. Det skall finnas riktlinjer med rutiner för hur första och andra linjens vårdpersonal skall hantera och följa upp biverkningar. Många föräldrar vittnar om vårdpersonal som ser ut som levande frågetecken och inte vet vad de skall göra.

Artikel 24

Barnet har rätt till hälso- och sjukvård. Alla länder ska arbeta för att minska spädbarnsdödligheten och bekämpa sjukdomar och undernäring och avskaffa traditionella, hälsofarliga sedvänjor

– I dag står SIDS med som misstänkt biverkan i FASS. Samtidigt vet man inte hur kopplingen ser ut. Mer forskning behövs, även om hur skadedrabbade barn och deras familjers behov skall tillgodoses. Även syskon drabbas när ett barn får vaccinskador. Trauma skapas som kan ligga kvar i generationer och som även kan minska förtroendet för vården och det allmänna barnvaccinationsprogrammet.

Artikel 39

Ett barn som har blivit offer för vanvård, utnyttjande, försummelse, tortyr eller annan omänsklig behandling har rätt till rehabilitering och social återanpassning

– Samhället behöver be tusentals biverkningsdrabbade barn om ursäkt för att de har försumrats. Den behandling som många har fått i vården har inte den kvalitet som behövs. Det blir lätt så att barnen remitteras runt, och då inga tydliga riktlinjer finns eller känns till, så hamnar barnen mellan stolarna. – Vården för barn med vaccinskador skall kännetecknas av kompetens och ha struktur och kvalitet. – Regeringen behöver se till att drabbade barn har rätt till skadestånd och att de inte kränks på grund av de regler om bevisning som finns. Bevisbördan skall vara rimlig, vilken den inte är i dag.

Sverige behöver:

- Ett nationellt center med kompetens om vaccinskador.
- Nya och fungerande rutiner för hantering av vaccin- och läkemedelskador. Här skall det ingå krav på grundläggande provtagning och att prover sparas för eventuell senare användning. Detta behövs för att kunna se initial toxicitet, smittsituation och så vidare.
- En ny, oberoende rättslig enhet för utredning och bedömning av vaccinskador.
- Adekvat ersättning för livslånga men och fatala skador.
- Regler och lagstiftningen som följer barnkonventionen och inte skyddar multinationella läkemedelsjättar mer än oskyldiga och drabbade barn.

Här är Saga innan vaccinering, en frisk liten tjej. Nu kämpar mormor Helena för att få till en Lex Saga – lagen som ska ge vaccinskadade rätt till ersättning.

Lex Saga

Jag kämpar för Lex Saga. Lex Saga skall vara lagen som ger vaccinskadade med allvarliga biverkningar rätt till ersättning – de skall inte få behandlas som vår Saga. Saga är mitt älskade barnbarn som genast blev sjuk efter ettårsvaccineringen. Hon hade feber, kräkningar och diarré från och med den första kvällen efter det att sprutorna gavs och fram till och med inläggning på sjukhus, 23 dygn senare, då hon blev livshotande sjuk. Saga hade fått TTP, en blodsjukdom som ledde till blodproppar i varje kärl i hennes lilla kropp. På grund av denna livshotande autoimmuna sjukdom var hon inlagd i 46 dygn på Lunds universitetssjukhus. Därefter isolerades hon i 6 månader i hemmet. Saga fick ett återfall i maj 2018 och behövde då cellgifter, varför hon isolerades i månader och år för att kunna överleva. Detta är grymt. I Sagas journal finns alla de provtagningar som behövs för att utesluta alla andra orsaker till sjukdomen än vaccinet. Det står att Saga har utvecklat förvärvat TTP efter vaccination, och det står även att det är med högsta sannolikhet – ändå nekas Saga ersättning. Jag tycker att det är fel att förneka att vaccinskadade finns, på grund av rädsla för att folk skall sluta vaccinera om sanningen skulle komma ut. För att kunna neka skadade patienter ersättning, så utnyttjar Läkemedelsförsäkringen AB korrupta, köpta läkare, och deras förljugna utlåtanden som väger tungt, eftersom de är professorer. Sanningen är inget som de

bryr sig om. De skriver att de inte är jäviga, trots att de själva arbetar åt det anmälda läkemedelsbolag som har tillverkat vaccinet.

När man sedan överklagar, så görs detta hos Läkemedelskadenämnden. I Sagas fall erkände de att läkaren hade varit jävig, men det ändrade ingenting i sak – precis som i så många andra självklara fall så skyllde de på slumpen! När jag sedan kontrollerade vem som ägde den överklagande instansen, alltså Läkemedelskadenämnden, så visade det sig att det var LFF Service, alltså Läkemedelsförsäkringen AB. Det är helt otroligt! Att i en domstol (tingsrätt) väcka ett tvistemål kan resultera i rättegångskostnader på 500 000 kronor eller mer för den förlorande parten. Därför kämpar jag för vaccinerade barn som har skadats av vacciner. Barnen väljer inte själva, utan de vaccineras enligt barnvaccinationsprogrammet på Folkhälsomyndighetens rekommendation, vilken alla förväntas följa. Trots detta så finns det inget skydd alls för dem som drar nitlotten. Alla vet att dessa barn finns men ingen vill prata eller skriva om det eller ens veta av dem som har drabbats. Därför startar vi nu Vaccinskadades Riksförbund.

Text och foto: **Helena Kozan**

Om du är intresserad av Vaccinskadades Riksförbund och dess verksamhet, så hör av dig till Helena Kozan via hennes mail: helenakozan@hotmail.com.

Finland går till historien – översiktsartikel hävdar att silvervatten skulle vara farligt

I maj fick vi veta att toxikologen Kirsi Vähäkangas, som hösten 2017 hade medverkat i Yle Spotlight – där hon sade att att silvervatten var farligt – även hade varit med om att skriva den första finskspråkiga översiktsartikeln om kolloidalt silver, och som nu bara väntade på publicering. Det blev en lång väntan, men den 10 augusti publicerades översiktsartikeln i den finska Läkartidningen och det gav minst sagt upphov till dagens skratt. Det förlängde nog livet med minst tio år, skulle jag tippa.

Idet förra numret av Hälsfrihet så fick vi lära oss om översiktsstudier, metaanalyser och om hur de snedvrids, vinklas och förvrängs för att användas i ett visst syfte, så att det passar dem som ligger bakom. Jag hade fått för mig att det var en sådan över-

siktsstudie som Vähäkangas var på väg att få publicerad i någon stor, välnummerad internationell tidning på engelska. Därför blev jag mäktat förvånad när jag insåg att Vähäkangas arbete bara hade resulterat i en simpel artikel som hade publicerades i den

vanliga Läkartidningen i Finland och således på finska – ett språk som nästan ingen i världen förstår – utom finländare förstås. Det var nivån på artikeln som fick mig att få ett alltmer bredare leende på mina läppar. Den här översiktsartikeln var nämligen precis lika vinklad som SBU:s ledarskribent varnade för och menade att översiktsstudier kunde vara (SBU är förkortning för Statens beredning för medicinsk och social utvärdering).

Vad är en översiktsartikel?

I en översiktsartikel eller "review article", som det heter på engelska, så beskriver, analyserar, summerar och utvärderar forskaren den publicerade forskningen inom ett avgränsat ämnesområde, men resultatet redovisas inte i form av en egen studie, som i en översiktsstudie. I en studie ska man även göra en redogörelse för vilka kriterier som man har haft för urvalet av studier, det behöver man inte göra i en artikel. Det är dock meningen att läsaren genom översiktsartikeln ska få en bra bild av hur forskningen ser ut inom ett ämnesområde. Det har Vähäkangas misslyckats med totalt, eftersom hon genomgående har sållat bort alla studier som visar att silver har goda och positiva medicinska effekter. Likväl har hon sållat bort de studier som visar hur väl rent silver tolereras av kroppen. Artikeln är förvisso på finska, men en sida innehöll glädjande nog summeringen på ett språk som jag kunde förstå, utan att ha en mellanhand som googleöversättning till hjälp.

Summering på engelska

Artikeln tog 8 sidor i anspråk, varav den sjätte sidan enbart innehöll summeringen och de två sista sidorna innehöll tabeller. Jag scrollade ned i dokumentet och mina ögon fick syn på rubriken "summering på engelska". Åh, vad bra, tänkte jag. Nu kan jag få en ordentlig sammanfattning om forskningsläget om silvervattnet, trots att jag inte kan finska. Döm om min förvåning när det enda som stod i summeringen var rubriken "Missbruk och negativa effekter av silvervatten" med texten "den mänskliga kroppen behöver inte silver men tål det i små doser. Fastän det inte finns någon data om dess effektivitet vid oralt intag, så fortsätter företag som producerar och säljer silver att marknadsföra det som en effektiv och säker produkt för förebyggande och behandling av sjukdomar."

Ja, detta var allt som Finlands bästa toxikolog (ja, hon anses visst vara det!) hade att summera om sin forskningsartikel om silvervatten – det var förvisso två personer

som stod bakom artikeln, även om jag talar i termer av att det är Vähäkangas studie. Jag skrollade till nästa blad för att se om det verkligen inte fanns mer. Nej, detta var allt, och jag skrattade hejdlöst!

Konstig inramning

Den här översiktsartikeln har en helt annan inramning än vad jag tänker mig att en analys av en jättefarlig produkt skulle ha och som man vill skydda allmänheten från. Om en produkt är direkt hälsovadlig så skulle man ju i summeringen påvisa just hur hälsovadlig den är, hur många som uppskattas bli sjuka av produkten, beskriva vilka symtom och men samt sjukdomar som konsumenterna förväntas få av produkten. Inte minst skulle man beskriva hur stort problemet är. I stället handlar summeringen till största delen om företagen som säljer produkten och deras marknadsföring av densamma. Det kan tyckas väldigt märkligt, i synnerhet som ingen marknadsföring har ägt rum på det sätt som beskrivs i artikeln. Dessutom är det så att om artikelförfattarna anser att marknadsföringen är felaktig, så kan det anmälas och tas om hand på juridisk väg. Vähäkangas gör således ett problem av något som inte är ett problem. Jag ska strax förklara detta, men låt oss först syna dessa rader i summeringen från början.

Fel ingångspunkter

Det känns som om forskarna är helt ute och reser i sin summering. Vi tar den strof för strof.

1. Den mänskliga kroppen behöver inte silver...

Kommentar: Detta uttalande brukar byggas på att silver inte deltar i den metabola processen, som till exempel zink, järn, koppar och andra mineraler. Därför är den gängse uppfattningen att silver inte behövs. Silver har dock egenskaper som liknar oorganiskt selen, vilket inte heller deltar i kroppens ämnesomsättning, men dessa ämnen kan utöva effekt på patogener och cancerceller, och därmed kan man inte säga att dessa ämnen inte skulle kunna vara värdefulla, utan tvärtom så kan de vara nödvändiga för att arbeta synergistiskt med immunförsvaret. En kvinna blev exempelvis frisk från sin cancer med hjälp av höga doser oorganiskt selen, som inte är toxiskt, till skillnad från organiskt selen som tas upp av kroppen och lagras. Cancerceller finns i oss alla hela tiden. Likaså har människor rapporterat att de har blivit fria från cancer med hjälp av kolloidalt silver, en effekt som även stöds av vetenskapliga studier. Kan

man då säga att den mänskliga kroppen inte behöver oorganiskt selen eller silver? Silver är dessutom oerhört effektivt mot svamp, bakterier och virus, och vi har sådana patogener i kroppen – kan man då säga att silver inte behövs eller att det inte skulle vara bra för den mänskliga kroppen? Silver har även visat sig förstärka antibiotikans effekt när silver ges samtidigt med antibiotika, så att mindre mängd antibiotika behövs. Skulle silver då inte kunna vara värdefullt i kampen mot mikrober och antibiotikaresistens? Vi får dock förmodligen vänta något årtionde till, innan mainstreamforskarna hinner ikapp...

Enligt Dartmouth Toxic Metals Research Program får amerikanerna normalt i sig mellan 70-88 mikrogram silver per dag. Livsmedelsverket säger att ett normalt intag av silver i Sverige i dag ligger på 7 mikrogram – det är således bara en tiondel av vad Dartmouth skriver att ett normalt dagsintag är i USA. För att komma upp i 70-80 µg så behöver man ta mellan 7-8 ml kolloidalt silver per dag (en tesked motsvarar 5 ml).

2. ...men tål det i små doser.

Kommentar: Rent silver är känt för att vara icke-toxiskt, och det anses gå i princip helt inert igenom kroppen, det vill säga det tas inte upp och ackumuleras utan passerar i stället ut via njurarna. 99 % av silvret utsöndras lätt (referens: Dartmouth Toxic Metals Research Program). Detta gör att man tål ganska höga doser silver, och risken för ackumulation är i princip helt obefintlig. Det har bland annat visat sig i en in vivo-studie att inte ens 5 gram rena silvernano-partiklar per kilo kroppsvikt orsakade någon skada hos däggdjur: <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/21712637>. 5 gram silver per kilo kroppsvikt motsvarar 500 liter 10 ppm starkt Kolloidalt silver per kilo kroppsvikt. För att en 70-kilos människa ska komma upp i den dosen så måste hon dricka en dos på 35 000! liter kolloidalt silver. Ingen kan sätta i sig de mängderna, för man skulle dö redan efter 8 liter på grund av vattnet i produkten. Enligt WHO:s egen data konstateras det att 90-100 % av det silver som vi konsumerar rensas ut ur kroppen, oftast inom något dygn. Olika silverföreningar (exempelvis silverniträt) tolereras däremot mindre väl och kan vara giftiga även vid låga doser.

3. Fastän det inte finns någon data om dess effektivitet vid oralt intag...

Kommentar: Enligt Fass fanns det förr i tiden registrerade läkemedel för oralt intag

av kolloidalt silver. Erkänner forskarna alltså att de läkemedel som står med i FASS faktiskt inte genomgår effektprövningar och därmed inte heller skulle vara bevisligen effektiva? Förvisso fanns det biverkningar av läkemedelsbolagens silvervatten, vilket berodde på att silverpartiklarna inte byggde på rent silver (som det silvervatten, REKS, som säljs i dag) utan bestod av olika silver-salter och silver-proteiner. REKS står för rent elektrokoloidalt silver, som inte alls har undersökts i denna översiktsartikel. Det finns en uppsjö av studier som visar att silver som intas oralt har en medicinsk effekt, och den som påstår något annat har inte tittat objektivt på de studier som finns. Vi har ju lärt oss att forskare med en agenda kan sälla bland studier som de själva vill och plocka fram det som passar deras syfte och bortse från annat. Den här artikeln har ett tydligt syfte som jag snart ska redogöra för.

4. ...så fortsätter företag som producerar och säljer silver att marknadsföra det som en effektiv och säker produkt för förebyggande och behandling av sjukdomar.

Kommentar: Företag som säljer kosttillskott får inte marknadsföra produkterna som effektiva i vare sig förebyggande eller behandlande syfte. Företag som bryter mot denna läkemedelslag kan åtalas och straffas. Av den anledningen så existerar inte det problem som forskarna ändå försöker påskina. Om forskarna menar att företagen marknadsför en produkt på ett felaktigt sätt – ja, då är det ju egentligen bara att anmäla företagen, men saken är den att detta har redan skett och det var inte något brott! Läkemedelsverket polisanmälde nämligen år 2014 Anders Sultan för de uttalanden som han hade gjort på Facebook, i gruppen Kolloidalt silver 2.0. Det enda "bevis" som myndigheten hade och som skickades in till åklagaren var andrahandsinformation bestående av skärmdumpar som HD-journalisten Joakim Björck hade försett myndigheten med när han wallraffade sig in i gruppen. Givetvis har även Anders Sultan rätt att vara privat. Han representerar inte Ion Silver AB 24 timmar om dagen 7 dagar i veckan. Han har rätt att vara privat och använda en privat Facebook-profil och delta i grupper på samma premisser som alla andra. Kammaråklagaren i Malmö beslutade också mycket riktigt att lägga ned förundersökningen, eftersom det inte fanns några bevis för att Anders Sultan skulle ha begått något brott. Brott kunde helt enkelt inte styrkas utifrån något av det som Anders Sultan hade skrivit på Facebook. Åklagaren kände naturligtvis till att privat

yttrandefriheten aldrig får inskränkas. En sluten grupp på Facebook är att jämställa med en förening, ett slutet sällskap, och i en sådan råder yttrandefrihet. Forskarna Vähäkangas & Co skrev vagt att marknadsföringen hade skett på Internet. De preciserade emellertid inte att det skulle ha varit på Facebook men skrev att bevisningen inte baserades på medicinsk bevisning utan i stället baserades på tro genom att antagandena baserades på olika fallbeskrivningar. I Facebookgruppen så berättar människor om sina personliga erfarenheter av silver. Medlemmarna ger varandra råd, tips och stöd och delar vetenskaplig information.

Läkemedelsverket lyckades förvisso inte att åtala Anders Sultan men belade honom med ett vite på 800 000 för varje framtida yttrande om att kolloidalt silver skulle ha effekt (notera att de skriver kolloidalt silver, vilket är en allmän term och generell benämning, och inte Ionosil, som själva produkten heter). Förbudet gällde även privata yttrandena på fritiden, dygnet runt. Läkemedelsverket har således kränkt Anders Sultans privata yttrandefrihet, vilken är en mänsklig rättighet. Beslutet överklagades utan framgång. Därmed har även förvaltningsrätten kränkt Anders Sultans mänskliga rättigheter.

Yle kränker yttrandefriheten

NHF Sweden skrev i skarpa ordalag till Yle när Yle, precis som HD, hängde ut privatpersoner såsom brottsliga för vad de hade skrivit på Facebook, för att Yles journalister parade ihop det sagda med vederbörandes profession. Vad svarade Yle på den kritiken? Jo, den ansvarige journalisten svarade så här:

– Jag har pratat med en annan journalist här på Yle, han är även jurist och han säger att Anders Sultan omöjligt kan vara enbart privatperson för oss här på Facebook.

Det betyder med andra ord att Yle sätter sig över dels mänskliga rättigheter, när Yle fråntar Anders Sultans hans yttrandefrihet, och dels Facebooks community-regler som säger att man med sin privata Facebookprofil agerar i egenskap av privatperson.

Hetsjakten trappas upp

Samma datum, den 10 augusti, så gick Tukes (Finska Säkerhets- och Kemikaliemyndigheten) och THL (Institutet för hälsa och välfärd) ut med ett pressmeddelande där de påstod att det fanns stora hälsoproblem med kolloidalt silver. Pressmeddelandet baserade sig på Vähäkangas studie...

Vill sätta stopp för silvervatten

Vasabladet var snabbt med att skriva om Vähäkangas översiktsartikel och det uppenbara syftet kunde inte missförstås. Direkt efter ingressen stod det att läsa att *"Läkartidningen publicerar en översiktsartikel med förhoppningen att sätta stopp för silvervatten"*. Till Vasabladet uppgav forskarprofessorn Matti Viluksela, som tillsammans med Vähäkangas stod bakom översiktsartikeln att *"med artikeln hoppas vi att rätt uppgifter sprids och att folk slutar dricka silvervatten eftersom det finns risker med det"*.

Artikeln är varken objektiv eller sann

Det som jag slås av är att det här inte är någon objektiv artikel. Artikelförfattarna Vähäkangas & Co har enligt Vasabladet uppenbarligen en agenda att få bort silvervatten från marknaden. Då förstår man tendensen i artikeln – att lyfta fram det som talar emot silver och negligera det som visar på de positiva effekterna av kolloidalt silver. Artikeln är klart vilseledande, eftersom artikelförfattarna gör gällande att forskningen visar att silver varken förebygger eller botar sjukdomar, utan att ämnet endast skulle vara giftigt för kroppen. Artikeln är osann, för artikelförfattarna skriver att silver invärtes inte skulle ha några hälsofördelar. Det finns dock väldigt många studier som visar att silver har positiva hälsoeffekter inuti kroppen.

Studier på REKS saknas

Artikelförfattarna Vähäkangas & Co vänder sig emot att människor använder silvervatten, men det silvervatten som saluförs i Norden är REKS, rent elektrokolloidalt silver – borde då inte artikeln till största del baseras på studier av just REKS? I stället hänvisar artikelförfattarna till studier som är baserade på till exempel silvernitratt och silveracetat et cetera. Alternativt kunde det handla om silvernanoartiklar (REKS går enligt Kemikalieinspektionen inte under silvernanoartiklar, eftersom det till allra största delen innehåller silverjoner). Vi vet att silver kan vara toxiskt, i synnerhet silversalter som kan lagras i kroppen och i sällsynta fall ge upphov till argyri. Detta är en misspyrdande blåfärgning (eller grå) men har i övrigt inga negativa hälsoeffekter. Enligt Giftinformationscentralen har detta tillstånd emellertid aldrig uppstått till följd av REKS, och i Giftinformationscentralens svenska databas finns det inte något känt nutida fall av argyri på grund av silver. <https://tinyurl.com/ybolxfb9>

Vähäkangas vill sänka gränsvärdet

Artikelförfattarna Vähäkangas & Co låter påskina att silvervatten skulle vara toxiskt även vid mycket små doser och vill att gränsvärdena för silver sänks. Det är felaktigt, eftersom man bland annat kan dra följande slutsatser baserat på vad myndigheter skriver om silver:

- WHO: Det är säkert att inta 7,8 tsk kolloidalt silver per dag under en livstid om 70 år.
- EU: Det är inte levertoxiskt att konsumera motsvarande 210 liter kolloidalt silver per dag.
- EPA: Vattnet i kolloidalt silver är 2000 gånger giftigare än själva silvret.
- Giftinformationscentralen: Det finns inga rapporter om förgiftningar av elektrokolloidalt silver.
- Läkemedelsverket: Kolloidalt silver består av 99,999 % vatten och motsvarar en homeopatisk D5-utspädning. (Observera att silvernitratt, som är en giftig förening med silver, finns godkänd i D6-utspädning).

Skillnad på silver och silvernitratt

Vähäkangas, som är utbildad toxikolog, borde veta att det är skillnad i toxicitet mellan silvernitratt och rent silver. Exempelvis så refererar hon till en finsk studie där man gav möss silvernitratt (0,03 mg/l) i 1-2 veckor och fann att de högsta koncentrationerna av silver fanns i muskler, hjärna, mjälte och tarm, precis som om man skulle förfasa sig över detta. Det var dock på intet sätt någon toxicitetsstudie, utan visade bara vilka organ som tar upp silver. I studien skriver man även att *"vävnaden verkar mättas snabbt med silver, eftersom det inte fanns några statistiska skillnader mellan de möss som hade fått silver i en vecka jämfört med de som hade fått silver i två veckor"*. Med andra ord så passerade ju överflödet av silver ut ur kroppen. Hur som helst, silvernitratt kan ur toxicitetssynvinkel inte jämföras med rent silver. LD50 är ett mätvärde på toxicitet/dödlighet. LD50 för rent silver på möss är mer än 10 000 mg/kilo kroppsvikt medan LD50 för silvernitratt på möss endast är 50 mg/kilo.

Silver tolereras väl

En studie från år 2002 som utfördes av National Toxicology Program (NTP) och genomfördes på dräktiga råttor, visade att silver inte hade någon skadlig effekt på hur råttfoster utvecklades, trots att de fick en giftig silverförening på upp till 100 mg/kg kroppsvikt. Studien visade inte heller på

någon ökad svaghet hos avkomman eller någon systemisk toxicitet. Källa: Environmental Protection Agency, Federal Register / Vol. 74, No. 110 / Wednesday, June 10, 2009 / Rules and Regulations. 100 mg per kilo motsvarar att en vuxen som väger 60 kilo konsumerar 6 gram rent silver per dag. Det skulle motsvara 600 liter 10 ppm svagt kolloidalt silver per dag – utan några negativa effekter. 8 liter rent vatten är dock en dödlig dos av vatten.

I en mexikansk studie som kom fram till att kolloidalt silver kunde vara ett potentiellt alternativt medel till bröstcancerbehandling skrev forskarna *"kolloidalt silver är en vanlig substans som används av det mexikanska folket för desinfektion av livsmedel och vatten för konsumtion, och vid denna tidpunkt finns det inte någon rapport om potentiella sekundära effekter i samband med denna behandling. Detta överensstämmer också med en ny studie av möss som utfördes i vårt laboratorium där kolloidalt silver tillhålls i vattnet vid 10- och 50-faldiga högre koncentrationer än det som rekommenderades av tillverkaren under ett år utan att hitta några förändringar i de utvärderade parametrarna: fertilitet, födelse och tumörutveckling"*. Länk: <https://tinyurl.com/yauijzrx>

Silver och levertoxicitet

Artikelförfattarna Vähäkangas & Co skriver att höga nivåer av silver kan skada levern. I ett dokument från EU-kommissionen står det dock *"nyligen observerades för Ag-NP (silvernanopartiklar) en NOAEL (för råttor), baserat på en 90 dagars oral exponering med 30 mg/kg kroppsvikt/dag; denna bedömning gjordes med avseende på levertoxicitet"*. (med NOAEL menas den högsta dos som inte ger förgiftningseffekter).

Detta innebär att 3 liter av 10 ppm kolloidalt silver/kg kroppsvikt kan konsumeras utan att överstiga NOAEL. En person som väger 70 kilo kan då, utan att riskera några biverkningar, konsumera 210 liter per dag. Kolloidalt silver brukar konsumeras med en eller två matskedar per dag (150-300 µg), och det ligger väl inom WHO:s riktlinjer som uppger att 390 µg per dag, varje dag under en livstid, anses vara NOAEL.

Följande in vivo-studie anger vid vilka doser som silvernanopartiklar är toxiska för levern hos råttor. Studien anger en NOAEL (ingen observerbar skadlig effektnivå) på 30 mg/kg och LOAEL (lägsta observerbara skadlig effektnivå) på 125 mg/kg, baserat på en 90-dagars subkronisk oral toxicitetsstudie. Det krävs således en dos på minst

125 mg/kg, vilket betyder att en person som väger 70 kilo kan sätta i sig 8750 mg silver innan levertoxicitet kan uppstå. Personen kan då dricka 875 liter KS per dag. Länk: <https://tinyurl.com/y7zcjeto>

Silver kan skydda levern

Silver kan tvärtom skydda och regenerera levern, vilket studien "Hepatocurative activity of biosynthesized silver nanoparticles fabricated using *Andrographis paniculata*" visar. Man inducerade leverskada i musmodeller (in vitro). Silvernanopartiklar i tre olika doser (25, 50, 100 mg/kg kroppsvikt hos djuret) användes för behandling. Lågdos, 25 mg/kg kroppsvikt, visade sig vara effektivt för återupplivning av alla biologiska parametrar till nästan normala nivåer i alla förgiftade grupper, vilket indikerar läkande effekter på koltetrakloridinducerad leverskada (fettlever). Studien kan läsas via länken: <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/23018020>. 25 mg/kg motsvarar kolloidalt silver 10 ppm i en dos om 2,5 liter per kilo kroppsvikt.

Det är sorgligt när en översiktsartikel som förväntas vara objektiv, är så pass vinklad och snedvriden som Vähäkangas artikel är.

Text och foto: **Sara Boo**

Journalist agerar både polis, domare och bödel

Fredagen den 18 maj i år blev som tagen direkt ur en amerikansk dramaserie. Jag, Ann-Katrine, steg upp som vanligt den dagen, började göra mig i ordning och så plingade telefonen till. Någon skickade ett PM. I meddelandet stod det "God morgon Ann-Katrine. Hoppas allt är bra. Blev chockad då jag lyssnade på Radio Vega Nyheter nu 07.00. Gardberg smutskastade dig och Anders Sultan. Du kanske har hört och vet om inslaget..."

Det isade till i mig. Nämen vad var det här nu för skämt, var min första tanke, men meddelandet kom ju från en person som aldrig skulle skoja om en sån här sak. Det här kan ju inte vara sant, tänkte jag klenstroget, men jag lyssnade ändå på nyheterna och det visade sig att personen hade helt rätt.

Ann-Katrine och Anders hängs ut

Jag och Anders Sultan namngavs, hängdes ut och smutskastades av statliga Yles journalist Anna Viveca Gardberg, alias Annvi Gardberg. I Yle Vegas nyheter (radio) utpekades vi som de värsta brottslingar. Gardberg läste upp våra namn, våra bostadsorter och påstod att vi var företagare som bröt mot lagen. Den "heta" nyheten och "brottet" enligt Yle var att jag år 2016 – alltså två år tidigare – i en

kolloidaltsilver-grupp på Facebook skulle ha rekommenderat en förälder att ge rent elektrokolloidaltsilver (REKS) till sin bebis. Det var dock en lögn, för jag hade varken gett någon rekommendation eller uppmaning, utan snarare ett tips/upplysning som svar på förälderns frågeställning om vad man kunde göra. Andra medlemmar i gruppen hade skrivit i tråden att man kunde ge matskedar/teskedar, medan jag skrev att man kunde spraya lite i munnen. Gardberg fick alltså leta två år tillbaka i tiden för att överhuvudtaget kunna hitta något som kunde användas i syftet att svartmåla mig som en företagare som i sin girighet bara lurar föräldrar att mata sina bebisar med giftigt silver. Jag har dock uttalat mig i all välmening och vare sig lurat, rekommenderat eller uppmanat någon varken till det ena eller det andra. Jag har erfarenheter

av och kunskap om kolloidaltsilver som jag har tillskansat mig under de 18 år som jag själv personligen har använt kolloidaltsilver, och delar med mig av mina erfarenheter och min kunskap i egenskap av privatperson. Jag hann använda REKS i 10 år medan det var godkänt att användas som kosttillskott. Efter det att det blev omklassat till en vattendesinfektionsprodukt har jag använt det i ren form (koncentrerat).

Trakasserierna fortsatte

Gardberg fortsatte sedan trakasserierna mot oss i samma ordalag i en webbartikel den 18 maj 2018 med rubriken "Företagare uppmanade föräldrar att ge småbarn silvervatten", där det åter framkom att vi som företagare och tillverkare bröt mot lagen. Hon frågade inte mig, Ann-Katrine, om jag ville kommentera, och hon berättade inte ens i förväg vilken rubrik som hon skulle använda eller vad som skulle skrivas. Genom att skriva "uppmanade" i webbartikeln så ville Gardberg där igen förvränga och vinkla sanningen till något helt annat. Bland annat så har beläggen varit svaga och rena falskriker, och det har rört sig om "experter" som har fått komma till tals angående kolloidaltsilver utan att ens veta vad det är för något och utan någon som helst evidens för sina påståenden. Det enda som de har kommit med är att personer har blivit blå, men det har de blivit av en helt annan form av silver som är bevisat giftigt (och som tillverkades av läkemedelsbolag och som förskrevs av läkare). Ändå har pressen låtit experternas ord vara lag utan någon som helst källkritik och källfakta utifrån sedvanlig journalistisk granskning. Ingen har blivit blå av rent elektrokolloidaltsilver 10 ppm (REKS), vilket är det silver som det handlar om.

Bara privatpersoner i Fb-grupper

I gruppen agerar vi alla automatiskt som privatpersoner – även vi – enligt Facebooks community-regler. När man har en privat Facebook-profil så agerar man helt enkelt som privatperson, enligt Facebook – så, hur kan då statliga Yle påstå att vi uttalar oss i egenskap av företagare? Enligt vår lagstiftning så kan ingen annan än personen som uttalar sig bestämma om vederbörande uttalar sig i egenskap av privatperson eller företagare, utan det kan endast personen själv bestämma. Så, hur kan då statliga Yle gå ut i nyheterna och säga att vi som företagare skulle bryta mot lagen? Yle varken kan eller får avgöra om vi uttalar oss i egenskap av privatpersoner eller som företagare. Jag, Ann-Katrine, hade redan vid förra drevet, i

november 2017, påpekat detta för Yle, men Yle menade att jag och Anders omöjligt kunde vara enbart privatpersoner i grupperna på Facebook. Jaha!? Yle står visst över både svensk lagstiftning, mänskliga rättigheter och Facebooks community-regler... och Yle vägrar att inse att det finns något som heter yttrandefrihet.

Yle kränker mänskliga rättigheter

Det statliga Yle kränker således de mänskliga rättigheterna, privatliv, yttrandefrihet och tankefrihet. Vi har faktiskt precis som alla andra medborgare – trots att vi är företagare – rätt till både privatliv, yttrandefrihet och tankefrihet. Det är endast vi, enligt gällande lagstiftning, som kan bestämma när vi uttalar oss i egenskap av företagare eller när vi uttalar oss som privatpersoner. Alla dessa rättigheter som vi har laglig rätt till kör Yle totalt över. Då ska man ha i åtanke att detta ändå är ett public serviceföretag som får statliga medel. Vid en konfrontation så hävdade Yle fortfarande att de har gjort helt rätt och Gardberg & Co hade enligt mailväxlingen hittat på egna massmediala policyregler och menade att en Facebook-grupp inte längre är slutet när antalet medlemmar överstiger 10 000 samt att allt som skrivs där då kan publiceras i pressen, med namn och allt. (Om så skulle vara fallet, så skulle ju Facebook meddela detta till gruppens administratör när antalet överstiger 10 000 medlemmar, vilket Face-

book ju inte gör, därför att det fortfarande är en slutet grupp och den är det till dess att inställningen ändras till något annat av en gruppadministratör.)

Journalister går det inte att lita på

I hela mitt liv har jag, Ann-Katrine, trott att nyheter är något som har hänt för några minuter sedan, ½ timme sedan, några timmar sedan, 1 dygn sedan – men inte för flera år sedan. Många gånger har man hört människor säga att man inte ska tro på allt som skrivs i tidningarna, och visst har jag vetat ungefär hur det har legat till. Journalister har intervjuat mig tidigare, och när jag sedan har läst igenom den publicerade artikeln så har jag inte känt igen hälften, trots att jag har bett om att få läsa igenom artikeln före publicering.

Kolloidalt silverdrev i höstas

Upprinnelsen till uthängningen i maj i år började redan i november i fjol, då Yle Spotlight gjorde ett TV-program om kolloidalt silver. Yle-journalisten Annvi Gardberg tog då kontakt med oss via mail. Den 28 september 2017 skickade hon mail till mig, Ann-Katrine, och ville intervjua mig och ha med mig i en TV inspelning. Jag tackade dock nej till detta "erbjudande". Jag visste ju hur illa Anders Sultan hade blivit behandlad av journalister på Helsingborgs Dagblad och Sydsvenskan. Gardberg började tjata om att få

ställa frågor över telefon, men jag bad att få svara över mail, eftersom jag satt med en kund. Jag svarade Gardberg på alla hennes frågor och vi hade 32 mailkonversationer, men när Spotlight-programmet sedan sändes, så valde Gardberg att säga "Ann-Katrine Backman vill inte kommentera för Yle". Det var naturligtvis inte meningen att jag över huvud taget skulle få komma till tals om jag inte deltog aktivt i TV-inspelningen så som Gardberg hade tänkt sig.

Polisanmälda mammor

De två mammorna som ställde upp i TV-programmet polisanmäldes. Man kan ju undra hur man kan polisanmälas för att ha gett sina barn en produkt som myndigheterna själva har godkänt. Ionosil kolloidalt silver 10 PPM (REKS, rent elektro kolloidalt silver) har som ett vattendesinfektionsmedel med bakterie-, virus- och svampdödande effekt registrerats, godkänts och granskats på EU-nivå samt av Kemikalieinspektionen i Sverige. Ingen av dessa myndigheter har påpekat att det på kolloidalt silverflaskan måste stå någon åldersgräns. Följaktligen så är det även tillåtet för barn i dessa nordiska länder att få dricka rent vatten som är renat med kolloidalt silver (REKS), så även i Finland.

Journalister har ett ansvar

En journalist har ett stort samhällsansvar och speciellt Yles journalist, eftersom Yle får statliga medel. Därför är det så enormt viktigt att det enbart är sanningen – och inget annat – som framförs och sänds ut i etern. Det som Gardberg förmedlade om oss i Spotlight-programmet var enbart vinklat och förvrängt. Hon hade kopplat ihop våra namn med att vi var administratörer i silvergrupper på Facebook och att vi var företagare. Förvisso är det sant, men det framfördes som om detta vore klandervärt och en skandal och rent av brottsligt. Gardberg kopplade mig, Ann-Katrine, till en text på tre ställen i programmet som hon påstod var min text, trots att det inte alls var min text och som inte alls hade författats av mig, utan det var en text som hade funnits på Internet i många, många år och som tusentals personer har använt, delat och kopierat in på Internet och Facebook. Detta hade jag påpekat för Gardberg redan innan programmet publicerades, men hon svarade mig med att det visst var min text då jag inte hade skrivit det som ett citat, det vill säga med citattecken. Så, på grund av uteblivna citattecken, fick jag stå för en text som inte var min, och det trots att jag hade påpekat felaktigheten.

Många journalister verkar anse att de som säljer och förespråkar kolloidalt silver verkligen är något att jaga.

Pressen fördömer

En journalist skall vara objektiv och neutral, men massmedia agerar polis, åklagare, domare och bödel på en och samma gång och det görs med hjälp utav presstödet samt en licens från staten. Myndigheter och politiker följer i pressens spår och deras "experter" försöker verka för förbud mot kolloidalt silver, hot om böter och näringsförbud för näringsidkare. Allt detta utgår ifrån att privatpersoner delar med sig av information om ett ämne (silver) som finns i en produkt som är godkänd att användas och för vilken det finns forskning som både forskare, professorer, läkare och användare från hela världen står bakom. All denna hetsjakt och uthängning utan grund, fakta och kunskap om ämnet, samt en märklig stark fokusering på enskilda näringsidkare, ter sig mycket märklig, i synnerhet om det skulle vara så att det är befolkningen som man vill skydda från toxiska produkter. Exempelvis så är brännvin och cigaretter tillåtna produkter i Finland. Dessa är bevisligen direkt skadliga, men de får användas och förbrukas fritt, trots att de årligen kostar samhället miljontals kronor. Hur kan man då ens börja att fundera på ett förbud mot rent elektrokolloidalt silver, en svag lösning på 10 ppm, som aldrig någonsin har lett till någon skada, inget inrapporterat fall till Giftinformationscentralen, inga fall av ansamlingar av silver i hjärnan och inget rapporterat fall av skador på de inre organen?

Annvi Gardbergs tankenöt

Yles journalist, Annvi Gardberg, skrev i artikeln i maj 2018 *"det har i flera år varit förbjudet i hela EU att sälja kolloidalt silver för invärtes bruk. Silvervatten får säljas enbart som vattenreningsprodukt"*. Det framgår således att det enligt våra myndigheter är tillåtet att rena sitt dricksvatten med kolloidalt silver (REKS). Produkten är också avsedd att drickas och man tar alltså produkten invärtes. Gardberg går dock ut i artikeln och skriver att produkten är förbjuden för

Ann-Katrin Backman känner sig kränkt och påhoppad av okunniga journalister.

invärtes bruk, vilket visar nivån på hennes undersökande journalistik. Har hon inte insett att man sväljer dricksvattnet efter det att man har hållit i silvret? Hon får gärna förklara hur hon menar man ska gå till väga för att separera bort silvret innan man dricker det renade vattnet...

Silver är ofgiftigt

Jag, Ann-Katrine, har själv använt rent elektrokolloidalt silver (Ionosil) i 18 år. Ibland har jag använt 1 msk 2-3 gånger dagligen, ibland 1 dl, uppdelat under dagen. Ibland har jag druckit ½ liter/dag, ibland 1 liter/dag, beroende på vad jag har ansett mig behöva. Hur många tiotusentals här i Norden har inte använt det på samma sätt som jag under 18-25 års tid? Ändå finns det inga inrapporterade fall om ansamlingar av silver i hjärnan, inga inrapporterade fall om skador på de inre organen, ingen som har blivit grå eller blå och inte heller någon larmrapport om något förgiftningsfall av kolloidalt silver under dessa 25 år. Sedan det första mediedrevet i november har jag erbjudit mig att ställa upp för ett oberoende laboratorium och att de skulle få ta prover på mig, men ingen har något visat intresse eller hört av sig – inte ens Yles toxikolog, som i Yle Spotlight berättade att hon inget visste om kolloidalt silver när Yle först tog kontakt med henne. Denna sekvens verkar dock vara bortklipp. Flera personer har försökt att hitta det, dock utan framgång.

Efterverkningar

Efter Spotlight-programmet i november samt uthängningen den 18 maj år 2018, då Gardberg i Yle Vegas nyheter målade upp mig, Ann-Katrine, och Anders som värsta brottslingar, så har min verksamhet påverkats negativt. Jag har drabbats av ett påtagligt inkomstbortfall och ett förstört anseende på grund av denna svartmålning i massmedia, som har gjort detta på osakliga och felaktiga grunder samt utan belägg. Pressen har grovt brustit i god publicistisk sed och har underlåtit att presentera källfakta.

Även beställningar från min webbshop har minskat. Folk som inte känner mig så väl har vänt mig ryggen. Vi, jag och Anders, har tillfogats oförsvarligt stor skada. Eftersom så många människor tror på allt som sägs i massmedia, så började jag till och med fundera på om jag inte skulle bli tvungen att byta identitet och eventuellt flytta ut ur landet, precis som två andra redan har gjort

efter mediedrevet. Det är oerhört trist, tragiskt och sorgligt att svartmålas på detta sätt i statlig media, utan att man har gjort något som är brottsligt.

Pressen borde åtalas

Pressen har ett samhällsansvar att hålla sig till god publicistisk journalistisk sed med källfakta. Massmedia, i synnerhet de statliga massmediekanalerna, har även ett uppdrag att informera allmänheten om de faktiska förhållandena. I detta fall har Yle grovt vilselett allmänheten och har även ägnat sig åt tydliga utpekanden i form av namngivningar av enskilda personer och påståenden om brott, vilket är mycket allvarligt när det är osant. Det skulle kunna polisanmälas som grovt förtal, men vi har ju sett i Anders fall att man inte kan vinna i ett sådant tryckfrihetsmål. Advokater har dessutom gått ut och berättat hur alla tryckfrihetsmål i sig bryter mot mänskliga rättigheter blott genom det sätt som de är uppbyggda på.

Nytt drev på gång...

I skrivande stund hör Gardberg ettrigt av sig igen. Jag svarar naturligtvis inte. Efter cirka en halv timme får jag ett mail från henne om att hon vill intervjua mig för att hon håller på med ett Spotlight-program om alternativ cancervård och att hon har fått texter där jag har yttrat mig om råd angående cancer. Min första tanke är – har inte den här journalisten redan gjort tillräckligt stor skada? Man kan undra om journalisten finner en njutning i att gå in i slutna Facebook-grupper och kopiera välmenade tips och råd – som har getts gratis och med förhoppning om att det kan vara till någon hjälp för behövande – och lägger ut dem för att smutskastas offentligt. För att försöka tvinga mig skrev hon *"jag kommer att citera dina texter, och jag intervjuar en cancerläkare som kommenterar dem. Jag skulle uppskatta om du ställer upp i programmet, för det kan se märkligt ut i programmet om du inte alls bemöter läkarens kommentarer"*. Observera att det inte är direktsändning, utan ett program där delar av de olika intervjuerna klipps och sätts ihop för att passa journalistens agenda. Det är beklämmande att finska skattebetalare ska betala TV-licens och lön till av statliga Yle anställda journalister för deras direkt vilseledande, vinklade och mörkande TV-program.

Text: Ann-Katrine Backman och Anders Sultan

Foto 1: Pixabay

Foto 2, 4: Michael Zazzio

Foto 3: Camilla Ostberg